אנגעפירט פונ׳ם לערער פארבאנד פון די אידישע וועלטלאכע שולן אין וויניפעג

יאנקעלע ווערט א שניי-קערער

(פון דער סעריע : "דאס אינגעלע יאנקעלע")   פון פאליק זאלף

— 10 —

(שלום פון לעצטן פרייטאג)

פול איז געווארן דאס שטעטל מיט קולות און געשרייען. ווי סאלדאטן וואלטן אויף א מלחמה געגאנגען. האבן די גויאים געשריען אויף זייערע געזונטע קולות "האפ! האפ!" און די אידן האבן צוגעהאלפן אויך מיט א קרעכץ "א הא! א הא" און דעם שניי אין די זייטן פארשטופט. האט מען די געשרייען דערהערט אויך ביי יאנקעלען אין שטוב. האט זיך דער זיידע ארומ־געגארטלט מיט א גארטל ארום די לענדן און איז אויף ארויס מיט א לאפע־טע דעם שניי קערן. האט זיך יאנקעלע דערפרייט. האט ער אויך גענומען בעטן זיין מאמען זי זאל אים לאזן גיין דעם שניי שארן. האט די מאמע אים מיט איר ווארימער פאטשיילע פארבונדן אונטער די ארעמס און געזאגט.

— גיי, גיי זונעלע, קערן דעם שניי, גלייך אוים דיינע פיסעלאך . . . איז יאנקעלע אין דרויסן ארויס אויך מיט א בעזים אין דער האנט, און גענומען דעם שניי, דעם ווייסן בער, פאטשן אויף אלע זייטן. פארחויטלט און צעוואר־דימט איז יאנקעלע געווארן פון דעם שניי קערן. ער איז שטאלץ געווען, וואס ער, א קליין אינגעלע האט דעם שניי פון היף פארטריבן. געדוכט האט זיך אים, בעת ער האט דעם שניי געשארט, ווי ער מאכט א וועג צו זיין טאטן קיין אמעריקע . . .

האט זיך דעם שכנ׳ס הויז באוויזן. א לעמפל האט דא און דארט אויפגעבליצט. אויפ׳ן בוידעם האט דער גאלאגאנסקער האן זיך צעקרייט. האט אים די ציג פון שטעלכל געענטפערט מיט א פרייאלכן — מע־מע־מע! האט א הונט זיך צעבילט אין דעם גויאישן געסל. האט זיך עס געהערט פון איין עק שטעטל ביז׳ן צווייטן. און דאס שטעטל האט זיך גענומען ריקן, ווי עס וואלט פון שלאף אויפגעשטאנען.

אויף מארגן האט זיך א פויערל מיט א שליטן האלץ פון-וואלד באוויזן. זיינען ארויס אידן פון שטעטל און גענומען דעם פויערל צו זיך שלעפן מיט זיין שליטן האלץ. איז יאנקעלעס זיידע אויך געקומען. האבן דאך דעם זיידן אלע אין שטעטל ליב. האט זיך יעדער איד פונ׳ם פויערל אפגערוקט . . . האט דער זיידע ביים פויערל דעם שליטן האלץ געקויפט און צו זיך אהיים געבראכט.

האט יאנקעלע׳ס מאמע דעם קאלטן אויוון איינגעהייצט. דעם פויערלס האלץ האט געקנאקט און געטרעשטשעט אינ׳ם אויוון, ווי וואלטן א מעשה׳לע דערציילט פונ׳ם ווייטן געדיכטן וואלד, וואו זיי זיינען געבארן . . . יאנקעלע איז געזעסן ביים אויוון מיט ליבשאפט אויף די הייסע רויטע צע־גליטע קוילן. זיין מאמע איז אויך געזעסן ביי זיים אויף דעם קליינעם בענ־קעלע און וועטשערע געקאכט. איר פנים איז שוין לאנג ניט געווען אזוי פארחויטלט און צעווארימט. האט איר יאנקעלע דאס פנים געגלעט און גע־זאגט : — שיינע מאמע, ווארימע מאמע, דו ביסט גוט און שיין מאמע . . .

די מאמע, שטעלט אוועק א שיסל הייסע קארטאפל אויפ׳ן טיש. דער זיידע טוט אן זיין סאמעטענע יארמולקע אויפ׳ן קאפ און זעצט זיך עסן די קארטאפל. דער בעסטער מאכל איז ביים זיידן קארטאפל : ס׳איז ווייך און מען דארף צו דעם קיין ציין ניט האבן . . . לעבן זיידן זיצט יאנקעלע, אנט־קעגן יאנקעלעס מאמע. מען עסט די קארטאפל און מען פארטרינקט מיט ציגן-מילך. איבער דער סטעליע צעקייקלט זיך די ווארימע פארע פון די קארטאפל. ס׳איז פרייליך דער זיידע, עס לאכט יאנקעלע, און די מאמע דאנקט דער ציג פאר איר ביסל גוטע מילך, און נאך מער דאנקט דער זיידע דעם גוטן פויערל פון וואלד פאר׳ן ביסל האלץ, וואס ער האט געבראכט . . .

דערהערט יאנקעלע ווי דער זיידע דאנקט פאר׳ן האלץ. פרעגט ער דעם זיידן : — זאג מיר זיידע, וואו נעמט דער פויער האלץ ?

— אין וואלד — ענטפערט דער זיידע — דארטן וואקסן א סך גרויסע ביימער. האקט מען זיי אוים, צעשניידט מען זיי אויף שטיקלאך. נעמט נאכ־דעם דאס פויערל און לייגט עס ארויף אויף זיין שליטן, אדער וואגן און ברייננגט עס צו אונז.

— זיידע, — פרעגט ווידער יאנקעלע — טוט ווי די ביימער ווען מען שניידט זיי, ווען מען האקט זיי ?

— ניין, יאנקעלע, — ענטפערט דער זיידע — ביימער פארשטייען נים, דערפאר טוט זיי נים וויי . . .

— זיידע, — פרעגט ווידער יאנקעלע — זיינען פאראן אין וואלד אויך קליינינקע ביימעלאך ? — האקט מען זיי אויך אוים ?

— ניין, קינד, — ענטפערט דער זיידע — יונגענקע ביימעלאך לאזט מען וואקסן . . . נאר אלטע ביימער האקט מען אוים . . .

דער זיידע וואלט נאך עפעס געוואלט זאגן, אבער ער איז שטיל גע־ווארן און גענעבן א מאדנעם קרעכץ. קוקט אים יאנקעלע אן מיט זיינע גרויסע אויגן און ווארט דער זיידע זאל אים נאך עפעס דערציילן פון דעם גרויסן וואלד און ביימער. שווייגט דער זיידע. ווי ער וואלט געטראכט . . . ער רוקט אריין זיין טרייסלדיקע האנט אין בוזעם קעשענע, נעמט ארוים פון דארט זיין ביינערדיקע טאבאקערקע און מאכט א ברייטן שמעק טאבאק. צים עס טיף אריין אין זיינע ברייטע נאז-לעכער. ער איז זיך גאר מחיה דער זיידע מיט זיין ביטערן שמעק טאבאק, ע רווערט גאר לעבעדיקער. — יא, קינד, —זעצט פאר דער זיידע זיין געשפרעך : יונגענקע ביימעלאך דארפן וואקסן. אלטע אבער האקט מען אוים . . . מען ווארצלט אוים . . . אוים . . . אוים . . . מורמלען דעם זיידנס ליפן צו זיך אליין, ביז דער זיידע א מידער דרעמלט איין . . .

דער
מאן מיט
דעם פיש

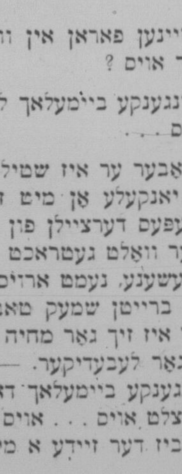

ער פארדינט פאר גוטע געזונט אין מיליאנען הויז־טיע איבער דער גאנצער וועלט. ער ברייננט שוין צו יונגע און אלטע גענוג וויטאמין פייכטקייט און קעלט. ער שטרעהלט אויף ביינער וואס דארפן מעהר זון שיין. ער ניט אייך דעם לייכטע — אנגענעהמע. אופן צו נעהמען דעם אויסגעצייכנעטען שפייז־טאניק — קאד ליווער אויל. פרובירט עס. יעדער דראגיסט האט עס.

SCOTT'S EMULSION
באריםט איבער 50 יאהר !!
Scott & Bowne, Ltd.
Toronto, Canada
23-44

מעשה׳לאך פון א האז

פון י. רויכל

האז און לייב

באגעגנט אמאל דער לייב א האז און וויל אים אויפעסן :

זאגט דער האז :

— ווארט, לייב ! צו וואס זאלסטו מיך אויפעסן אזא קליינעם, דארן האז ? אט וועל איך דיר בעסער ווייזן אן אנדער חיה; זי איז צען מאל גרעסער און פעטער פון מיר. איך ווייס נאר ניט, צי דו וועסט זי קאנען בייקומען !

— וואס, איך ? איך וועל זי ניט ביי־קומען ? ס׳איז דען דא אזא חיה, וואס איך זאל ניט בייקומען ? פיר מיר גלייך צו דער דאזיקער חיה !

— זע, לייב, היט זיך, דו ווייסט גאר־ניט, וואס פאר א חיה דאס איז. די דאזי־קע חיה וואוינט אין ברונים.

— פיר מיך צו דער דאזיקער חיה. א ניט עס איך דיך אויף.

פירט דער האז דעם לייב צום ברונים. קוקט דער לייב אין ברונים אריין און דערזעט דארט זיין אייגנעם קאפ.

זאגט דער האז :

— זעסט, ס׳ארא שרעקלאכע חיה דאס איז. פאלג מיך, לייב, און שטיי בעסער דא און שפרינג ניט אין ברונים אריין, א ניט וועט זי דיך נאך צערייסן.

— וואס ? מיינסטו טאקע, אז איך האב מורא פאר איר ? אט וועל איך דיר ווייזן !

— אי, לייב, שפרינג ניט !

דער האז האט נאך ניט באוויזן צו ענ־דיקן, אז דער לייב — א שפרונג אין ברו־נים אריין און איז דארט פארבליבן.

זיצט דער לייב אין ברונים און קאן פון דארט ניט ארויס, און אין דערהיים ווארט אויף אים די לייבעכע און קאן זיך ניט דערווארטן. גייט זי אלע מאל פון דער היי׳ל ארוים, קוקט אויף אלע זייטן און ניטא. ער קומט ניט, דער לייב.

פלוצלונג קומט אן דער האז.

— גוטן אוונט, מומעשי ! איך האב דיר פונ׳ם פעטער א גרוס געבראכט — ער איז עפעס ניט מיט אלעמען. מיר האבען זיך היינט צעווערטלט מיט אים. א ווארט פאר א ווארט און מיר האבן זיך צעפאטשט — נו, האט ער דאס פון מיר געכאפט. ער ווע טמיך האבן צו געדיינקען.

ווערט די לייבעכע אין כעס און וויל דעם האז, דעם בארימער, אויפעסן, און דער האז, אז ער נעמט דאס שטעלן פיס — קוים מיט׳ן אויג צו זעען.

דער האז ווייסט אזא ארט, א שמאלן פעלזן-שפאלט — אריין איז גרינג און ארוים פון דארט קאן מען ניט; לויפט ער, דער האז, גלייך אהין, צום פעלזן-שפאלט, און די לייבעכע גלייך נאך אים.

קומען זיי צום פעלזן שפאלט און דער האז — האפ—האפ ! — און איז שוין פון יענער זייט. די לייבעכע גיט-מיט׳ן גאנצן אימפעט א לויף נאך אים — און בלייבט שטעקן אין דעם שמאלן פעלזן־שפאלט, ניט אהין און ניט צוריק — און איז שוין דארט פארבליבן.

און דאס מעשה׳לע איז אוים.

וויכטיקע נייעס

אין סאנאטא מאניקא, קאליפארניע, האבן דריי לופטשיפן צוגעגרייט א בילד פאר דער פאקס פילם קא. 2 לופט־שיפן האבן זיך צוזאמענגעשטויסן און צען מענשן זיינען געטויט געווארן.

*

אין סאוועטן פארבאנד ווערט איצט דיסקוסירט די פראגע וועגן בייטן דעם אידישן אלף־בית אויף א לאטייניש.

די אנהייגער פון דעם פארשלאג דער־קלערן, אז די העברייאישע אותיות פאר־אורזאכן שוועריקייטן אין דער דורכפירונג פון א מאסן-בילדונג ספעציעל ווען עס ווערט געפלאנט אויף דעם רוסישן אלף־בית אויסצובייטן אויף דעם לאטייניש.

די קעגנער פון דעם דאזיקן פלאן ווייזן אן אויף דעם אז בכויז א קליינער טייל פון די אידן אין רוסלאנד קענען לאטייני־שע אותיות, און אז דאריבער וועט דער אויסטויש פאראורזאכן, אז דער גרעסטער טייל פון די רוסישע אידן וועלן ניט קאנען לייענען און שרייבן.

***

דער שפאנישער פריעמיער דע ריוועראַ לאדט איין אידן צו קומען און פלעבן שפא־ניע. ער דערקלערט אז אין שפאניע איז ניט פארבליבן דער קלענסטער סימן פון דער אמאליקער שנאה צו די אידן.

**

די אינטערנעשאנאל לייבאר דעפענס האט אנאנסירט, אז זי האט דערהאלטן א טעלעגראמע פון לאמבערטאן, נארד קא־ראליינא, אין וועלכער עס ווערט דער־קלערט, אז דער קאמוניסטישער טוער און ארגאניזירער פון דער נעשאנאל טעקסטיל וואָרקערס יוניאן, אלבערט טאטראאו, איז געקידנעפט געווארן.

**

אין דער שטאט טעמשוואר, רומעניע, האבן ארום 2,000 ארבעטסלאזע געשטער־רעמט די שטאטיקע רעגירונגס געביידע. די ארבעטסלאזע האבן געפאדערט ארבעט אדער הילף. פאליציאנטן זיינען אנגעקר־מען די ארבעטסלאזע צו צעטרייבן. אין דעם צוזאמענשטויס זיינען דריי מענשן געטויט געווארן און א צאלזיינע ערנסט פארוואונדעט געווארן.

מעשה׳לאך פון קינדער

א מעשה וועגן א אינגל און א מיידל

אמאל איז געווען א מיידעלע און א אינגעלע, חנה׳לע און משה׳לע, האבן זיי געהייסן. איינמאל זיינען זיי געגאנגען פאר א שפאציר, פלוצלונג האבן זיי דער־זעען א בער, ער האט זי געוואלט אויפ־עסן. האבן די קינדער געזאגט : — ווארט קום צו אונז אהיים און די מאמע וועט דיר געבן האניק און דו וועסט עס אויפ־עסן און צוריק גיין אין וואלד.

האט דער בער געזאגט : — גוט ! זיי־נען זיי אוועק צו דער מאמען און דער־ציילט וואס מיט זיי איז געשען, האט די מאמע ארויסגענומען פון קאמער האניק און געגעבן דעם בער. דער בער האט עס אויפגעגעסן און געזאגט א דאנק די קינ־דער און דער מאמען און ער איז אוועקגע־לאפן אין וואלד אריין. ווען דער בער איז אוועק, זיינען די קינדער געגאנגען פאר א שפאציר און האבן זיך געשפילט און אנגעריסן בלומען און זיינען געקומען אהיים פאר ווארימעס.

ברכה אסאווסקי 8 יאר אלט.

א פאסירונג אין מיין לעבן

איך בין פיר יאר אין לאנד. איך בין גלייך אנגעקומען אין דעם שטעטל אין וועלכן איך געפין זיך איצט. די סקול אין וועלכער איך לערן זיך איז צוויי מייל פון אונזער היים. אלעמאל גיי איך אהיים פון סקול מיט מיינע חבר׳טעס נאר דאס מאל איז מיר אויסגעקומען צו גיין אליין. דער וועג קומט אוים פארביי א וואלד. איך בין אפגעגאנגען א מייל פון סקול ווען איך האב דערזעען עפעס ארויסקומען פון וואלד. איך גיב א קוק און דערזע אז פאר מיר שטייט א וואלף. קיין לעבעדיקן וואלף האב איך קיינמאל ניט געזעען. גע־הערט און געלעזן וועגן זיי האב איך יא, איך האב די חיה דערפאר באלד דערקענט. איך האב געמיינט אז איך בין שוין פאר־פאלן. האב איך זיך אויפגעשטעלט און געקוקט אים אין די אויגן. דער וואלף האט אויך געקוקט אויף מיר. מיר זיינען אזוי געשטאנען א היבשע ווײלע, דאן איז דער וואלף צוריק אוועק אין וואלד. איך בין געקומען אהיים זייער דערשראקן. די מא־מע האט מיך געפרעגט וואס איך בין אזוי דערשראקן, נאר איך האב ניט געקענט רייידן. ווען איך האב זיך בארואיקט האב איך דערציילט וואס מיט מיר האט פא־סירט. מיר האבן זיך ביידע געפרייט וואס עס האט זיך געענדיקט גוט.

חסיה לעווינסאן, אידנברידזש, סאסק.

∴ לידער ∴

שענער פון ניו־יארק

פון י. י. סיגאל

אין א גרינעם טאל,
ליגט א שטילער טייך,
ווילט איר גיין אהין אמאל ?
איך וועל גיין מיט אייך.
ווייט הינטער ניו־יארק
איז אן אנדער וועלט,
איז א גרויסע וועלט,
גרעסער פון ניו־יארק.
בערג אין גרינס בארעקט
הויך אזוי און גרוים,
שיין אזוי און שטארק,
שטארקער פון ניו־יארק.
פעלדער און א ברעג,
וועלדער — ריזיק־הויך;
וועלדער שטאלץ און אלט,
עלטער פון ניו־יארק.
אין א גרינעם טאל,
ליגט א שטילער טייך,
ווילט איר גיין אהין אמאל ?
איך וועל גיין מיט אייך.

קאנטראסטן

רב אישיע :

יא איז ניט נייַ;
גרוים איז ניט קליין;
שווארץ איז ניט ווייס,
אלטס איז ניט נייס ;
גראד איז ניט אום,
רעד איז ניט שטום.

אפשר איז ניט זיכער,
לאנגזאם איז ניט גיכער ;
קריכן איז ניט יאגן,
פירן איז ניט טראגן;
היינט איז ניט מארגן,
צאלן איז ניט בארגן.

נעמען איז ניט געבן;
שפינען איז ניט וועבן ;
מאס איז ניט וואג,
נאכט איז ניט טאג ;
נייען איז ניט שטריקן,
ברייננגען איז ניט שיקן.

שלאפן איז ניט וואכן,
וויינען איז ניט לאכן;
האלב איז ניט איז ניט איננאנצן,
שפרינגען איז ניט טאנצן ;
צעווארפן איז ניט קלייבן,
און מעקן איז ניט שרייבן.

איינס איז ניט צוויי,
רענן איז ניט שניי ;
ארוים איז ניט אריין,
און אוים איז ניט איין ;
קאכן איז ניט באקן,
זעגן איז ניט האקן.

ווארט שפיל

די גרעסטע צאל ווערטער פונ׳ם ווארט סאציאליזם האט צונעשיקט סערעלע ליב־קינד. אט זיינען זיי :

צאל, זאל, זאל, איז, ס׳איז, זים, זאץ, זאלץ, זייץ, זי, צי, מאל, מא, ליזא, זיסל, ליזא׳ס, לאז, לאץ, מיל, לאס, איזי, סם, מזל, מים, מיר, דיל, סימא, לאז, א, יא, א, זאמל, מאלי, מאלי׳ס, זאס, איצי, אזא, אז, אליץ, סאלי, אמאל.

דאס אנדערע קינד וואס האט אונז צו־געשיקט ווערטער פון "סאציאליזם" איז לאה גארדאן (אידנברידזש).

קומענדיקן פרייטאג וועלן מיר דרוקן די ווערטער געשאפן פון "געלערנטקייט" און דעם צווייטן פרייטאג — פון באוושאווער מיר באמערקן אז וויניציקער קינדער באטייליקן זיך איצט אין דעם ווארט-שפיל וועלן מיר אים ענדיקן מיט׳ן ווארט "באוו שאוואר" און מיר וועלן איינפירן א נייעם שפיל. וואס דער שפיל איז וועלן מיר אנאנסירן קומענדיקן פרייטאג. קוקט נאך פארזיכטיק דעם "קינדער ווינקל".

וויצן

ער זוכט ארבעט

מוטער (צו איר קינד) : יאנקעלע, לויף אויף איין פוס אין בעקערי אריין נאך א ברויט. פאפא קומט באלד אהיים.

קינד : — מאמא, אפשר האסטו אן ארבעט פאר דעם צווייטן פוס אויך ?

* * *

טאטע (צו זיין קינד וואס איז אריינגע־קומען פון באל שפילן און ווייזט אים די הענט) : — וואס ווערט פון דיר אויס־וואקסן ?

קינד : — א יתום ?

פון חיה וואלגעלערנטער, (טאראנטא)

* * *

אמאל זיינען געגאנגען צוויי חברים, האבן זיי זיך געוועט ווער עס וועט זאגן א גרעסערן ליגן. זאגט איינער : — א שטר־מער האט דערציילט, אז טויבער האט גע־הערט, ווי א בלינדער האט געזעען ווי א הינקענדיקער איז געלאפן, און א נאקעטער האט אים קוים געכאפט און אים אין קע־שענע אריינגעלייגט. זאגט דער צווייטער : — איך האב געזעען ווי א פלוי איז גע־זעסן אויפ׳ן שפיץ דאך און האט גענעצט, האב איך גענומען א שטיין די גרוים ווי אן איי פון א גאנז און האב אים ארייננגעווארפן אין איר מויל אריין.

צוגעשיקט פון סערעלע ליבקינד, 9 יאר

רעטעניש

1. עס זיינען דא אויף דער וועלט צוויי זאכן וואס גייען ארום די גאנצע וועלט און עס קאסט זיי ניט קיין געלט ?

2. העכער פארא הויז, קלענער פאר א מויז, זים ווי צוקער, ביטער ווי גאל ? צוגעשיקט פון יעקב אייזנבערג 10 יאר

3. איך זיץ אויף א צווייגל גרוים ווי א קייקעלע, רויט ווי בלוט—זים און גוט

4. עס טאנצט אויף די דעכער, עס זיצט אויף די צווייגן, עס שוויצט אויף דער האנט אויפן׳ אויוון צעגיים עס. ווער עס איז קלוג פארשטייט עס. צוגעשיקט פון ברכה אסאווסקי, 8 יאר

5. ווער איז א בעל-חוב איבער׳ן קאפ ?

6. ווער זיינען די דריי מענשן, וועלכע האבן געשפילט א גאנצע נאכט און אלע דריי האבן אויסגעשפילט ?

—(::)—

בריוו-קאסטן

מילקע שיינים : — דעם וויץ וואס דו האסט אונז צוגעשיקט וועלן מיר דרוקן.

יאסל באסאווסקי : — דיין מעשה׳לע "צוויי ארימע קינדער" וועלן מיר ניט דרוקן. עס הייסט "צוויי ארימע קינדער" און דו דערציילסט בלויז וועגן איינעם. ווי קען דאס זיין ?

ראזע דייםאנד : — די רעטענישן וואס דו האסט אונז צוגעשיקט וועלן מיר דרוקן.

סערעלע ליבקינד : — דיין באשרייבונג "אן אוונט אויף א פארם" וועלן מיר דרוקן

מ. אוסישקין (אידנברידזש) : — אייער פארשלאג קענען מיר ליידער ניט דורכ־פירן.. מיר זיינען זייער באשריינקט אין פלאץ. מיר מוזן אוועקגעבן דעם גרעסטן טייל פון "קינדער ווינקל" פאר מעשה׳לאך לידלאך, נייעס און א. וו. פאר קינדער. בלויז א קליינעם טייל קענען מיר אפגעבן פאר מאטעריאל פון קינדער.

פארטראכט זיך וועגן דער

האלז !

דאס פארנאכלעסיקן א קראנקע האלז פירט אפט צו לארינגדזשיטיס, טאנסי־לייטיס און בראנכיטן קאטאר.

ביים ערשטן סימן פון שמערצן, אייפרייצונג אדער שווועריקייט אין שלינגען צעלאזט א פעפס טאבלעט אין מויל. פעפס לאסטשעט דעם האלז וואס העלפט די דעליקאטע טיילן פון דער האלז און בראנקלס.

פעפס באפרייט שנעל האלז שמערצן און אויפרייצונגען. זיי העלפן אפווענדן די פילע ערנסטע קראנקהייטן וואס קאן זיך אפט אנטוויקלען פון א קראנקער האלז.

קויפט א 25 סענט באקס פעפס היינט

PEPS
The Breathe-able Tablet

ווייסט א ר ?

אז פאר יעדן מאל וואס איר שיקט געלט דורך דער

קענעדיען נעשאנאל עקספרעס

צו אייערע קרובים אין סאוועט רוסלאנד, אוקראינע, פוילן אדער רומעניע, ברייננט מען אייך צוריק אן אונטערשריפט פון דער פער־זאן צו וועמען דאס געלט איז אדרעסירט געווארן. אויב זאלט זיך איבערצייגן אז די ריכטיקע פערזאן האט באקומען דאס געלט. וואס קאן נאר זיין זיכערער?

פאר אייער געלט איז די קאנאדער רעגירונג פאראנטוואָרטלאך, ווייל אלע קבלה׳ס (רע־סיטס) וואס די קענעדיען נעשאנאל עקספרעס אדער זייערע אגענטן גיבן ארוים זיינען פון דער רעגירונג גאראנטירט.

אויב איר ווילט אז אייער געלט זאל זיין זיכער, שיקט עס דורך די

Canadian National Express
355 McGill St., Montreal

יעדער אגענט פון דער קענעדיען נעשאנאל ריילוויי (אייזנבאנען) קאן שיקן געלט אהיים.

ווען איר שיקט פעקלאך, פרעגט שטענדיק פאר קענעדיען נעשאנאל עקספרעס

טראנספער

פאר אלע צוועקן

קיין דזשאב איז ניט צו גרוים און ניט צו קליין — מיר מופן איבער אייער פויגניטשור אן טראבל

ערשט קלאסיקע באדינונג גאראנטירט איך בעט אלע מיינע פריינט און באקאנטע צו אדערן זייערע

קוילן

דורך מיר. איך וועל עס דעליווערן צו אייך אין צייט צו אייער בעסטער צופרידנהייט

טעלעפאנירט 52 540

S. SIMKINS TRANSFER
456 STELLA AVE. - PHONE 52 540

אן אדווערטייזמענט אין דאס איד. ווארט ברייננט רעזולטאטן

קאפפער׳ס קאוק

געמאכט אין וויניפעג

הויך אין באהייצונג קוואליטי נידעריק אין אש

פרעגט אייער לאקאלן דילער אדער

Fort William Coal Dock
Company Limited

דיסטריבוטארן

PHONE 27 606